Den gröna väskan

En onsdag var ABC-klubben på simhallen Wänblad. Det var i mitten av sportlovet, och för första gången fick de bada utan sina föräldrar.

- Gud vad roligt det ska bli att bada! sa Cesar.
- Mmm fast lite kallt, huttrade Asta.

Cesar skrattade och alla tre gick in. När de hade bytt om och stod vid poolkanten så skrek Cesar: 1, 2, 3, bomben!!! Alla hoppade i utom Asta, hon stod kvar och huttrade.

- Varför hoppar du inte i Asta? undrade Bea
- Lite vatten är väl inte farligt? sa Cesar och tog ett simtag.
- Jo, om det är iskallt är det det, sa Asta och korsade armarna.
- Men det är inte kallt, du kan till och med fråga badvakten där borta, flinade Cesar och pekade en bit bort.

Han visste att Asta inte gillar att prata med främlingar. Asta tittade bakåt och fick stora ögon.

- Hehe nej tack, jag tar nog stegen, sa hon och gick i vattnet.

Bea och Cesar skrattade.

- Vilken liten badkruka hon är, viskade Bea till Cesar.

Cesar fnissade till. Asta simmade till de. Hon tyckte det var kallt, men ändå ganska skönt att få svalka av sig.

- Kommer du frysa till is nu eller? skrattade Cesar.
- Haha, sluta Cesar, mumlade Asta och dök ner i vattnet.

Dom badade en stund till och sedan var det dags att gå hem.

- Gud vad kul det var att bada, log Bea på väg till omklädningsrummen.
- Ja, vattnet var varmare än vad jag hade tänkt mig.
- Vi ses utanför! sa Cesar på vägen in till herrarnas.

Asta och Bea gick in i damernas. En stund senare var de klara och stod utanför simhallen.

- Det är alltid så kallt när man kommer ut från simhallen, sa Asta och drog ner mössan djupare över öronen.

Bea svängde fram ryggsäcken för att ta fram sin halsduk. Hon drog upp dragkedjan och stoppade ner handen.

- Gah! skrek hon och släppte väskan på marken.

Något rörde sig!

- Vänta nu, hade du inte din blåa ryggsäck? sa Cesar.

Alla tre stirrade på väskan. Den var grön - och nu hördes ett surrande ljud ur den.

- Du måste ha tagit fel vid skogränsen, sa Asta.
- Kanske det, sa Bea tyst. Men vems väska är det då det där? Och vad är det i den?

Alla tre stirrade på varandra.

- Ska vi titta? frågade Cesar oroligt.
- Okej.. pep Asta.

Bea öppnade väskan försiktigt. Där i var det badkläder och en handduk. Hon stoppade ner handen djupare.

- Jag känner något, som är hårt! ropade Bea.

Hon tog upp saken och alla tre stirrade på den.

- Så är den i gång nu? hördes från saken.
- Nämen August! Vi skulle ju börja tillsammans! sa en annan röst från grejen.
- Det är en walkie talkie, viskade Bea.

Hon lade ner den i väskan fort.

- Vad gör du? hojtade Cesar. Det hade ju precis börjat bli spännande!
- Men den är ju inte vår, klagade Bea.
- Sant, svarade Cesar.

De gick in i simhallen igen, för att se om det var någon som hade tappat bort en grön väska. Det var det inte.

- Men hur ska vi göra då? sa Asta.

- Ska jag ta hem den till mig? föreslog Bea. Och så ringer jag om dom pratar mer.
- Ja, bra ide! svarade Cesar.

De började gå hemåt, men de skildes åt vid korsningen.

- Vi ses imorgon! ropade Bea. Jag ringer om de pratar.
- Okej. Vi ses, sa Asta och gick in till sig.

En stund efter Bea hade kommit hem så hörde hon en svag röst från ryggsäcken. Hon öppnar ryggsäcken och tar fram walkie talkien och börjar lyssna.

- Hallå..... hallå, sa en röst.

Bea ringde Asta och Cesar fort. De svarade efter några signaler.

- Har de börjat prata igen?! frågade Asta.
- Shh! Ja dom har börjat prata, svarade Bea.
- Vad säger dom? undrade Cesar.
- Det är bara en röst som säger "Hallå".
- Är det samma röst som förut? frågade Asta.
- Ja, jag tror det, sa Bea.

Det var tyst en stund i luren.

- Det verkar inte som att de pratar mer, ska vi lägga på? sa Bea.
- Ja, vi ses i skolan på måndag, sa Asta och la på.
- Hejdå! sa Cesar och la också på.

På måndag morgon möttes ABC-klubben vid korsningen på väg till skolan.

- Har du med ryggsäcken? sa Cesar.
- Japp! sa Bea och slängde fram den.

Sedan gick de in i skolan. Olle mötte de med ett glatt leende.

- Välkomna in barn, log Olle. Har ni haft ett fint sportlov?
- Jaa! utbrast hela klassen.
- Förresten, jag har en liten efterlysning, sa Olle. Jag var i badhuset i onsdags. Jag råkade nog få med mig hem fel ryggsäck. Jag råkade få en blå, men min är grön. Min mobil ligger där i.

Olle tog en paus och skrattade. Sen fortsatte han.

- Min mobil liknar lite en walkie talkie. Och senast lyssnade jag på en podd. Jag vet inte om den har slutat eller inte. Den handlar om två killar som pratar.

Asta, Bea och Cesar tittade med uppspärrade ögon på varandra.

- Emm.. Jag har faktiskt en grön ryggsäck, sa Bea och ställde sig upp. Jag var också i badhuset i onsdags och råkade ta fel. Min ryggsäck är egentligen blå. Och ser precis ut som den du håller i.
- Ja! ropade Olle och sprang fram till Beas bänk. Det är exakt den här!
- Men August! Nu räcker det med svampsoppa! sa en röst från Olles mobil.

Alla barnen skrattade.

- Oj! Jag hade visst nog glömt att stänga av den! sa Olle generat.

När skolan var slut möttes ABC-klubben utanför skolan.

- Vad kul det var att det var Olles mobil! skrattade Bea.
- Ja! Haha! fnissade Cesar.
- Vill ni följa med hem till mig och käka svampsoppa? föreslog Asta och skrattade.
- Haha! Nja jag vill nog hellre ha pizza, fnissade Bea.

Asta tog upp sin mobil och låtsades ringa en pizzeria.

- Ja! Jag skulle vilja beställa tre stora svamppizzor.

Cesar och Bea gapskrattade.

- Jag menade bara vanlig Vesuvio! flinade Bea.
- Jag vet! Kom! Mamma kan säkert fixa lite pizza!

Sedan gick dom hem till Asta och käkade sig mätta på pizza. En vanlig Vesuvio då!

AV: Matilda och Ottilia, 3a Solhemsskolan